

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

man ikke ved offentlige Arbejder alene kan afskaffe den forhaandenværende Arbejdsløshed.

Det ærede Medlem gjorde endvidere gældende, at man, forinden man iværksatte videre Inddæmningsarbejder, formentlig burde undersøge disses Indflydelse paa Fiskerierhvervet og paa Fiskebestandens Muligheder med Hensyn til Ynglepladser o. s. v. Det er vist meget naturligt at gøre dette. Jeg skal henlede rette vedkommendes Opmærksomhed herpaa og i det hele taget indrømme, at naturligvis vil det ikke kunne undgaas, at man kommer til at genere Fiskerne paa de Steder, hvor de tidligere har haft deres Erhverv, og som nu bliver inddæmmed, men dette Hensyn kan ikke være afgørende. Hensynet hertil maa vige for de betydeligt større Interesser, der varetages ved Forslagets Gennemførelse.

Endvidere hævdede det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram, at København havde gjort en god Forretning og fik betydelige Fordele, naar Lovforslaget blev gennemført, ved Kalvebodstrands Inddæmning. Jeg skal ikke benægte, at Københavns Kommune kan have Interesse i dette Lovforslags Gennemførelse, men det er Staten, der har den langt overvejende Interesse. Det er Statsformaal, man tjener ved dette Lovforslags Gennemførelse, og det forekommer mig, at det Tilbud, der foreligger fra Københavns Kommune og Københavns Havn, er af en saadan Beskaffenhed, at der overhovedet ingen Grund er til at tale nedsættende herom eller stemple Københavns Kommune som den, der her har faaet en uberettiget Fordel paa Statens Bekostning. I øvrigt skal jeg sige til det ærede Medlem, at Københavns Kommune kan ikke af Interessentskabet, som nu nedsættes, afkøbe noget som helst Areal, medmindre Staten giver sit Samtykke dertil, uanset at Københavns Kommune har Hovedparten af Andelene.

Endvidere var det ærede Medlem ikke tilfreds med den Erklæring, der foreligger fra Vandbygningsdirektoratet, og mente, at den svækkede en Del den Betænkning, som danner Grundlaget for Lovforslagets Udformning, fra det nedsatte Vadehavsudvalg. Dette kan jeg ikke erkende. Mig forekommer det, at denne Erklæring i og for sig er positiv. Den hævder meget rigtigt, at man savner Erfaring i den danske Del af Vadehavet for Landvindingsarbejder og deres Udformning og Betydning, og at det kan være rimeligt at tage Sagen i to Tempi, saa man nu først gennemfører Dæmningsan-

lægget og derefter ser, hvad det er muligt at gennemføre senere af yderligere Foranstaltninger. Dette er, synes jeg, et naturligt Standpunkt for Direktoratet at indtage, og man kan ikke hævde, at dette er en Forringelse af Kommissionsudkastet. Det er tværtimod, synes jeg, en Underbygning af den Kendsgerning, at vi ikke har Erfaringer at bygge paa med Hensyn til Inddæmningsarbejder i den danske Del af Vadehavet og kun har de uden for denne Del af Vadehavet liggende Arbejder at henvide til. Nogen Forsigtighed vil formentlig være naturlig i denne Forbindelse.

Jeg maa for øvrigt over for det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram og det ærede Medlem Hr. Petersen (Røj) sige, at jeg tror, det er naturligt at fremme Landvindingsarbejderne i Vadehavet i to Tempi. Dæmningsanlægget vil formentlig faa Indflydelse paa Udformningen af de yderligere Foranstaltninger, der skønnes at burde iværksættes, og der kan næppe være Tvivl om, at selve Dæmningen vil fremskynde Arbejdet med Indvindingen af nye Strækninger, ligesom dens Anlæg vil gøre det muligt at udstrække Landvindingsarbejderne over større Dele af Vadehavet.

Af disse Grunde, men ogsaa fordi forskellige Undersøgelser bør foretages, forinden man træffer Afgørelse om, i hvor stor Udstrækning og hvorledes yderligere Landvindingsforanstaltninger skal iværksættes, er det jeg mener at maatte fastholde, at man nu nøjes med Dæmningsanlægget. Det vil dog være rimeligt, at man snarest muligt gaar i Gang med det egentlige Landvindingsarbejde, og jeg er derfor rede til at søge de fornødne Bevillinger, hvis Forholdene maatte opfordre hertil, selv om Dæmningsanlægget endnu ikke er fuldført.

Man har ogsaa rejst Spørgsmaalet om Statens Rettigheder i Forhold til de private Lodsejere. Lovforslagets § 7 tager alene Sigte paa at tillægge Staten Ejendomsretten til fremtidig opstaaede Ogrødearealer, men tilsigter ikke at gøre Indgreb i Retten til allerede bestaaende Landarealer eller at give Staten Ret til at erhverve disse Arealer. Dette fremgaar da ogsaa af Bestemmelsen i Lovforslagets § 7, Stk. 1, sidste Punktum, hvorefter Statens Rettigheder begrænses mod Land af Kystlinien ved den nuværende daglige Højvandstand. Det, Staten sikrer sig Ejendomsretten til, er altsaa kun de Arealer, der fremtidig maatte opstaa som Følge af de Foranstaltninger, der iværksættes paa Statens Regning. Af denne Grund er Bestemmelserne i Paragraffens 2det og 3die Stykke udformet paa en saadan Maade,